

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 17Csp/94/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2218202834
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Péter Nagy
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2020:2218202834.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda sudcom JUDr. Péter Nagy v sporovej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, právne zast.: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, proti žalovanému: L. R., N.. XX.XX.XXXX, C. A. N. C. XXXX/XX, R., C..Č.. M. Ú. Ž., o zaplatenie istiny 9.921,22 eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 9.991,17 eur spolu s úrokmi a úrokmi z omeškania vo výške 849,37 eur a s úrokmi z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 9.921,22 eur od 01.06.2018 do zaplatenia, to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd konanie v časti o zaplatenie úrokov z istiny vo výške 9,77 eur z a s t a v u j e .

III. Vo zvyšku súd žalobu z a m i e t a .

IV. Žalobca m á n á r o k na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal vydania rozhodnutia, ktorým súd zaviazže žalovaného k zaplateniu istiny vo výške 9.921,22 eur spolu s príslušenstvom podľa žalobného návrhu a k náhrade trov konania titulom nesplateného úveru. Svoj žalobný nárok odôvodnil tým, že žalobca na základe úverovej zmluvy zo dňa 20.11.2014 poskytol žalovanému peňažné prostriedky vo výške 10.000,- eur, ktoré sa žalovaný zaviazal vrátiť formou zmluvne dojednaných pravidelných mesačných anuitných splátok. Vzhľadom na omeškanie žalovaného s platením splátok úveru vyhlásil veriteľ na základe výzvy na úhradu dlžnej sumy zo dňa 21.09.2015 mimoriadnu splatnosť úveru k tomuto dátumu a zároveň vyzval žalovaného na okamžitú úhradu dlžnej sumy. Žalovaný od poskytnutia úveru zaplatil celkovo sumu 131,10 eur (z toho bola započítaná na istinu suma 78,78 eur a na úroky suma 42,22 eur), pričom počas konania už neuskutočnil žiadne ďalšie úhrady. Žalobca si v tomto konaní uplatnil voči žalovanému nezaplatený zvyšok istiny úveru vo výške 9.921,22 eur, úroky vyčíslené ku dňu 31.05.2018 v celkovej výške 5.111,10 eur, riadne úroky vo výške 10,90 % ročne zo sumy 9.921,22 eur od 01.06.2018 do zaplatenia, úroky z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 9.921,22 eur od 01.06.2018 do zaplatenia a poplatky vo výške 69,95 eur.

2. Žalobu s prílohami a procesné poučenia podľa C.s.p., spolu s výzvou, aby sa k žalobe s prílohami vyjadril v lehote 10 dní, súd doručil žalovanému do vlastných rúk dňa 27.02.2019. Žalovaný sa k žalobe vyjadril listom z 11.03.2019, v ktorom žiadnym spôsobom nepopieral pohľadávku žalobcu a prejavil vôľu

splácať úver, čo však momentálne počas doby výkonu jeho trestu nie je možné, a preto požiadal súd o dočasné zmrazenie úrokovej časti jeho dlhu.

3. Vo veci bolo nariadené pojednávanie, ktoré súd vykonal v súlade s príslušnými ustanoveniami C.s.p. v neprítomnosti riadne ospravedlneného žalobcu, ktorý nepožiadal o jeho odročenie a súhlasil s konaním pojednávania bez jeho účasti, a v neprítomnosti nijakým spôsobom neospravedlneného žalovaného, ktorý taktiež nepožiadal o odročenie pojednávania. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise a podstatným obsahom spisu (najmä žaloba č.l. 1-69, výzva na úhradu dlžnej sumy z 21.09.2015 s obálkou vrátenej zásielky, predchádzajúca výzva na splatenie dlžnej časti úveru z 03.09.2015 s obálkou vrátenej zásielky, zmluva o úvere z 20.11.2014, VOP a sadzobník poplatkov, aktuálny stav úveru k 31.05.2018, vyjadrenie žalobcu a čiastočné späťvzatie z 15.11.2018 s prílohami č. l. 117-122, vyjadrenie žalovaného z 11.03.2019 č. l. 135, vyjadrenie žalobcu z 21.05.2019 č. l. 140-141, návrh na zmenu žalobcu zo dňa 05.06.2019 s prílohami č. l. 154-173, vyjadrenie k výzve zo dňa 09.01.2020 s prílohami a jeho doplnenie z 06.02.2020 č. l. 200-216, 222-225) a na základe vykonaného dokazovania zistil tento skutkový a právny stav veci: Pôvodný veriteľ (Poštová banka a.s.) je spoločnosť, ktorej predmetom podnikania je okrem iného poskytovanie úverov z vlastných zdrojov (banková činnosť). Žalovaný ako dlžník nekonal v predmetnej sporovej veci v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania. Pôvodný veriteľ a žalovaný dňa 20.11.2014 uzavreli úverovú zmluvu č. 1422634741, ktorou bol žalovanému poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 10.000,- eur s ročnou úrokovou sadzobou 7,90 %, RPMN 8,19 %, s konečnou splatnosťou 15.11.2024 a s počtom a výškou splátok: 120 x 131,10 eur (spolu s poistením). V súlade s článkom VI Obchodných podmienok pre daný typ zmluvy o spotrebiteľskom úvere v znení účinnom od 28.06.2014 vyhlásil žalobca listom zo dňa 21.09.2015 mimoriadnu splatnosť úveru, čím vznikla žalovanému povinnosť jednorazovo uhradiť banke celú zostávajúcu časť pohľadávky z úveru vo výške 10.840,54 eur. Žalovaný od poskytnutia úveru zaplatil celkovo sumu 131,10 eur (z toho bola započítaná na istinu suma 78,78 eur a na úroky suma 42,22 eur), pričom počas konania už neuskutočnil žiadne ďalšie úhrady. Žalobca si v tomto konaní uplatnil voči žalovanému nezaplatený zvyšok istiny úveru vo výške 9.921,22 eur, úroky vyčíslené ku dňu 31.05.2018 v celkovej výške 5.111,10 eur, riadny úrok vo výške 10,90 % ročne zo sumy 9.921,22 eur od 01.06.2018 do zaplataenia, úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 9.921,22 eur od 01.06.2018 do zaplataenia a poplatky vo výške 69,95 eur. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok č. I/2019 zo dňa 06.05.2019, ktorá bola uzatvorená medzi pôvodným žalobcom ako postupcom a spoločnosťou EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, ako postupníkom, bola pohľadávka pôvodného žalobcu voči žalovanému ako dlžníkovi, ktorej zaplataenie je predmetom tohto konania, postúpená na spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803. Na základe tejto skutočnosti bola na návrh pôvodného žalobcu pripustená v predmetnom konaní zmena žalobcu na EOS KSI Slovensko, s.r.o. uznesením č.k. 17Csp/94/2018-186 zo dňa 15.08.2019. V dôsledku tohto mal súd osvedčenú aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu v tomto spore podľa § 526 Občianskeho zákonníka.

Podľa ust. § 290 C.s.p. spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

4. Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalovaný uzavrel predmetnú zmluvu o úvere podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka ako spotrebiteľ. Žalobca sa domáhal svojich nárokov z titulu zmluvy, ktorou boli žalovanému poskytnuté peňažné prostriedky a tento sa zaviazal vrátiť ich v dohodnutých mesačných anuitných splátkach spolu s príslušným úrokom. Pretože právny predchodca žalobcu ako veriteľ poskytoval spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania a žalovaný ho neprijímal na takéto účely, spĺňajú definíciu veriteľa a spotrebiteľa v zmysle § 2 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, zmluva z 20.11.2014 je zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa § 2 písm. d) cit. zákona a úver ňou poskytnutý je spotrebiteľským úverom, pričom na daný právny vzťah sa vzťahujú predovšetkým ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a ďalej aj ust. § 52 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“). V zmysle ust. § 9 ods. 1, 2 a § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy) bolo potrebné preskúmať, či v listinách tvoriacich zmluvu, sú obsiahnuté všetky zákonom určené náležitosti.

Podľa ust. § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať náležitosti uvedené v tomto ustanovení pod písm. a) až y).

Podľa ust. § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa ust. § 52 ods. 1 OZ (v znení platnom od 01.01.2008) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa ust. § 54 ods. 1 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Podľa ods. 2 v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa ust. § 369 ods. 1 Obch. zák. ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatenej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

Podľa ust. 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ust. § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia OZ v znení platnom a účinnom ku dňu omeškania (s prihliadnutím a skutočnosť, že sa jedná o právny vzťah, ktorý vznikol po 01.02.2013) výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

5. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že predložená zmluva bola uzatvorená platne, má písomnú formu a všetky jej náležitosti sú na listinách, ktoré tvoria súčasť zmluvy. Žalovaný nárok žalobcu nijako nesporeval po vecnej, ako ani po právnej stránke. Vyhodnotením vykonaného dokazovania, a to aj s ohľadom na splnenie obsahových náležitostí úverovej zmluvy podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. dospel súd k záveru, že žaloba v časti o zaplatenie sumy 9.991,17 eur (v tom nesplatený zvyšok istiny 9.921,22 eur a poplatky 69,95 eur) spolu s vyčíslenými úrokmi a úrokmi z omeškania vzniknutými do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru vo výške 849,37 eur (č.l. 67) a s úrokmi z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 9.921,22 eur od 22.09.2015 do zaplatenia bola podaná dôvodne. Predmetný úver bol pre omeškanie s platením mesačných splátok (ktoré vyplýva z prehľadu splátok a úhrad) v súlade s úverovou zmluvou (článok IV Obchodných podmienok pre daný typ zmluvy o spotrebiteľskom úvere v znení účinnom od 28.06.2014), ako aj zákonnou úpravou (§ 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka - predchádzajúca výzva z 04.09.2015 (č.l. 61) predčasne zosplatený ku dňu 21.09.2015, čím vznikla žalovanému povinnosť jednorazovo uhradiť banke celú zostávajúcu časť pohľadávky z úveru. Žalovaný od poskytnutia úveru zaplatil celkovo sumu 131,10 eur (z toho bola započítaná na istinu suma 78,78 eur a na úroky suma 42,22 eur), pričom počas konania už neuskutočnil žiadne ďalšie úhrady. Na základe uvedeného súd žalobe v časti nesplatenej istiny 9.921,22 eur (10.000 - 78,78) s prislúchajúcim príslušenstvom a poplatkami na poistenie a za upomienky v celkovej výške 69,95 eur tak ako je uvedené vo výroku I a bližšie popísané v tomto odseku odôvodnenia ako dôvodnej vyhovel, keďže na vrátenie peňazí z úveru spolu s úrokmi vznikol žalobcovi nárok na základe príslušných zmluvných, ako aj citovaných zákonných ustanovení o zmluve o úvere. Súd zároveň zaviazal žalovaného aj k zaplateniu úrokov z omeškania v zákonnej výške 5,05 % ročne z dlžnej istiny, keďže sa žalovaný s plnením svojho záväzku nepochybne dostal do omeškania, a to od 22.09.2015 do zaplatenia v nevyčíslenej forme s tým, že do týchto úrokov z omeškania sú zahrnuté aj úroky z omeškania vzniknuté od 22.09.2015 (deň po

predčasnom zosplatnení úveru) do 31.05.2018 v sume 1.349,33 eur podľa obsahu vyjadrenia žalobcu z 06.02.2020 na č.l. 225 (všetko spolu výrok I).

6. Súd nemohol prihladiť na žiadosť žalovaného na dočasné zmrazenie úrokovej časti uplatňovanej pohľadávky, keďže podľa § 232 ods. 3 veta druhá C.s.p. môže súd len určiť dlhšiu lehotu na plnenie celej priznanej sumy, a teda nemôže rozhodnúť o prípadnom predĺžení lehoty na plnenie len vo vzťahu k niektorej časti priznaného nároku, a to zároveň aj bez konkrétneho určenia doby tohto predĺženia tak ako to žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe požadoval. Súd preto lehotu na plnenie určil v súlade s § 232 ods. 3 veta prvá C.s.p. ako 3 dni od právoplatnosti rozsudku. Uvedené však nebráni tomu, aby sa žalovaný s obdobnou žiadosťou obrátil priamo na žalobcu.

7. Pokiaľ ide o uplatnené riadne úroky vzniknuté a vyčíslené od 22.09.2015 (deň po predčasnom zosplatnení úveru) do 31.05.2018 v rámci sumy 5.111,10 eur - 849,37 eur = 4.261,73 eur, a to nad výšku priznaných úrokov z omeškania 5,05 % ročne zo sumy 9.921,22 eur od 22.09.2015 do 31.05.2018 v nevyčíslenej forme (podľa obsahu vyjadrenia žalobcu z 06.02.2020 na č.l. 225 je to suma 1.349,33 eur), a ďalej nevyčíslené riadne úroky vo výške 10,90 % ročne zo sumy 9.921,22 eur od 01.06.2018 do zaplata, súd tento nárok nepriznal a žalobu v tejto časti zamietol (výrok III), pretože podľa názoru súdu z ust. § 502 a § 503 Obchodného zákonníka vyplýva, že dlžník je povinný na základe zmluvy o úvere platiť úroky v dojednanej výške od doby poskytnutia peňažných prostriedkov až do doby určenej zmluvou ako lehota splatnosti úveru. Veriteľovi teda patria dohodnuté zmluvné úroky z poskytnutých prostriedkov iba do splatnosti dlhu, a to aj v prípade jeho predčasného zosplatnenia, pričom následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úroky z omeškania (R 59/1998). Takýto záver je logický, pretože v opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťaženiu a to jednak v podobe úrokov z úveru, ako aj úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi (uznesenie Ústavného súdu SR č.k. IV. ÚS 476/2012-14). V podstate ide o to, že pri zosplatnení úveru vzniká veriteľovi nárok na jednorazové vrátenie poskytnutej istiny úveru vrátane úrokov vzniknutých (resp. kapitalizovaných) ku dňu zosplatnenia úveru a má právo získať okamžite späť celú sumu poskytnutých (požičaných) peňazí, a teda na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru a práve v tomto rozdiel spočíva ekonomická podstata straty nároku veriteľa na riadne úroky za poskytnutie (požičanie) peňažných prostriedkov aj po zosplatnení úveru. V opačnom prípade by sa poprelí účinky veriteľom vyvolanej zmeny obsahu záväzku a veriteľ by úroky inkasoval ako keby ku zmene záväzku nedošlo, pričom spotrebiteľovi by už neboli garantované práva, ktoré mu v súvislosti s dohodnutým splácaním úveru vyplývali zo zmluvy pred vyvolanou zmenou. Ba čo viac veriteľ by mohol úroky inkasovať aj v oveľa väčšom rozsahu a v kratšej dobe, než na základe pôvodného splátkového kalendára, nakoľko by už nebol ohraničený postupnosťou splácania úrokov z istiny a ani dohodnutým celkovým rozsahom úrokov z úveru a dlžník by musel platiť riadne úroky z celej dlžnej istiny bez akéhokoľvek časového a objemového limitu až do úplného zaplata tejto istiny (žalobca totiž žiadané úroky nelimitoval ani pôvodne dohodnutou celkovou sumou úrokov vypočítanou podľa pôvodného splátkového kalendára, na ktoré úroky by mal žalobca nárok pri riadnom splácaní úveru počas doby trvania zmluvného vzťahu). Jednorazovým zosplatnením úveru vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorazovo vrátiť sumu požičaného úveru, navýšenú o kapitalizované úroky ku dňu zosplatnenia a počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa ide o protiprávny stav založený sankčným jednostranným predčasným zosplatnením úveru. S protiprávnym stavom sa prirodzene spájajú výhradne sankcie (podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 a § 3a nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z.), keďže spotrebiteľ je v omeškani s vrátením uvedenej sumy. Naopak s protiprávnym stavom sa nikdy nebudú spájať odplatné plnenia, ktoré sa spájajú len so stavom lege artis, a teda stavom oprávneného držania peňažných prostriedkov podľa podmienok spotrebiteľskej zmluvy. Ak napriek tomu existuje zmluvná úprava, ktorá s protiprávnym stavom stotožňuje aj odplatné nároky patriace len v právne súladnom stave, je táto zmluvná úprava pri spotrebiteľskom vzťahu pre obchádzanie zákona (a to najmä zákonných ustanovení uvedených v tomto a v predchádzajúcom bode odôvodnenia, a v toho dôsledku aj ust. § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka) podľa § 39 Občianskeho zákonníka absolútne neplatná, resp. taká zmluvná úprava je taktiež na škodu spotrebiteľa neprijateľne odchylná od zákona, čo takú zmluvnú podmienku podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, resp. podľa § 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka robí absolútne neplatnou (viď napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove z 30. júna 2015 sp. zn. 6Co/190/2014).

8. Z vyššie uvedených dôvodov súd žalobu vo zvyšnej časti (v časti prevyšujúcej nárok priznaný vo výroku I) zamietol (výrok III). Podaním z 15.11.2018 na č. I. 117-122 žalobca vzal svoju žalobu späť v

časti o zaplataenie úrokov z istiny vo výške 9,77 eur, ktorá suma vyšla navyiac v dôsledku zaokrúhľovania na dve desatinné miesta. Na uvedené podanie súd podľa § 145 ods. 2, § 146 C.s.p. konanie v tejto časti zastavil bez zisťovania súhlasu žalovaného, keďže k čiastočnému späťvzatiu žaloby došlo pred prvým pojednávaním, čo súd vyjadril v II. výroku tohto rozsudku.

Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Podľa ods. 2 ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

9. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 C.s.p. a § 255 ods. 1, 2 C.s.p., pričom dospel k záveru, že žalobca má právo na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 100 %, keďže žalobca bol v tejto sporovej veci úspešný na 100 % (v časti istiny rozhodujúcej pre určenie celkového úspechu strany v spore). O výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením (výrok IV).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Dunajská Streda (§ 355 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.).